

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/3/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119255692
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Veščičiková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:6119255692.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Veščičkovej a členiek senátu JUDr. Dany Popovičovej a JUDr. Gizely Majerčák v spore žalobcu H Point, s.r.o., Košice, Magnezitárska 11, IČO: 43 838 286, zast. AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s.r.o., Košice, Kmeťova 26, IČO: 47 237 406, proti žalovanej KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, Bratislava, Štefánikova 17, IČO: 31 595 545, zast. JUDr. Felixom Neupauerom, advokátom, Advokátska kancelária, Bratislava, Dvořákovo nábrežie 8/A, o zaplatenie 1.381,58 eur istiny s prísl., o odvolaní žalovanej proti rozsudku 25C/38/2019 -180 zo 17.10.2019 Okresného súdu Košice II

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalobcovi p r i z n á v a náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (ďalej len „súd“) rozsudkom žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 1381,58 eur s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 93,13 eur od 3.6.2017 do zaplatenia, s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 270,09 eur od 1.7.2017 do zaplatenia, s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 533,02 eur od 20.9.2017 do zaplatenia, s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 485,34 eur od 29.9.2017 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Rozhodol, že žalobca má voči žalovanej právo na náhradu trov konania v celom rozsahu.

2. Zo žalobcom predložených listinných dôkazov a vyjadrení strán sporu mal súd za preukázaný skutkový stav, že žalovaná v konaní nepoprela tvrdenie žalobcu v žalobe o vzniku škodových udalostí pri dopravných nehodách dňa 23.3.2017 a 12.7.2017, pri ktorých došlo k poškodeniu motorových vozidiel - V. E., O.: Z. XXXEC, Q. P. Q. L. X. W. V. E. O.: Z. XXXEP, Q. C. D., ako ani tvrdenie, že motorové vozidlá, ktorými bola spôsobená škoda boli poistené u žalovanej. Zároveň medzi stranami sporu neboli sporné okolnosti, že škody boli u žalovanej riadne ohlásené. Nespornosť týchto skutočností vyvodil z okolnosti, že žalovaná na základe ohlásenia škody na motorových vozidlách poskytla poistené plnenie, ako aj plnenie za náklady za prenájom náhradných motorových vozidiel poškodeným. Žalovaná taktiež nerozporovala okolnosť nájmu náhradných motorových vozidiel po dobu opravy poškodených motorových vozidiel. Medzi stranami konania spornou bola otázka výšky náhrady poistného plnenia spočívajúce v náhrade ceny za opravu poškodených motorových vozidiel a náhrady nákladov za prenájom náhradných motorových vozidiel. Z faktúr predložených žalobcom v konaní vyplynulo, že tento preukázal súdu vyúčtovanie ceny opravy poškodenej P. Q. D. Č.. Q. zo dňa 24.4.2017 splatnou 8.5.2017, za opravu motorového vozidla X. XXXEC, vo výške 2064,62 eur. Faktúrou č. P170106 zo dňa 24.8.2017 splatnou 7.9.2017. Žalobca v konaní preukázal vyúčtovanie nákladov za opravu motorového vozidla poškodenej C. D., O.Č.: Z. XXXEP vo výške 2866,14 eur s uvedením, že súčasťou faktúr je kalkulácia. V zmysle oznámenia žalovanej adresovaného poškodenej E.. P. Q. zo dňa 18.5.2017

žalovaná oznámila, že ukončila šetrenie poisťnej udalosti ohľadne poškodeného motorového vozidla O.: Z. a priznala poisťné plnenie v sume 1971,49 eur s uvedením, že bola priznaná cena za normohodinu za vykonané práce na oprave motorového vozidla vo výške 20,- eur s DPH. V prílohe k uvedenému oznámeniu je oznámený rozdiel medzi fakturovanou cenou a priznaným poisťným plnením ako rozdiel medzi faktúrou a kalkuláciou pre neautorizovaný servis v cene normohodiny, teda nepriznaná suma 93,13 eur. Z Listu zo dňa 7.9.2017 adresovaného žalovanou žalobcovi bolo oznámené ukončenie šetrenia poisťnej udalosti ohľadne poškodeného motorového vozidla O.: Z. XXXEP Q. C. D. a oznámená výška poukázaného poisťného plnenia 2272,38 eur s vyjadrením likvidátora, že pri výpočte poisťného plnenia boli priznané originálne náhradné diely, primerané náklady na práce pre neautorizovaný servis vo výške 20,- eur za normohodinu s DPH a primerané náklady na lakovací materiál. Žalobca v konaní predložil Cenník servisných služieb servisu Auto Gabriel, z obsahu ktorého vyplynula cena za opravu motorových vozidiel v hodnote do 20.000,- eur za mechanické klampiarske práce na hodinu 32,40 eur s DPH a lakovacie práce 36,- eur. Žalobca v konaní preukázal faktúrou Č.. XXXXXX vyúčtovanie ceny za prenájom motorového vozidla poškodenej P. Q. v sume 1029,60 eur zo dňa 25.4.2017 splatnou 9.5.2017, na základe zmluvy o nájme motorového vozidla uzatvorenej medzi žalobcom a poškodenou P. Q. dňa 23.3.2017, v zmysle ktorej bolo poškodenej prenechané motorové vozidlo Polo Z. Z. k dočasnému užívaniu po dobu od 23.3.2017 do 25.4.2017 s dohodnutým nájomným za jeden deň 26 Eur plus 20 % DPH. Žalobca v konaní predložil Faktúru č. XXXXXX zo dňa 15.8.2017 splatnú 29.8.2017, z obsahu ktorej vyplynula fakturácia ceny za prenájom motorového vozidla W. Q. Z. v sume 1060,80 eur poškodenej C. D. v súlade so Zmluvou o nájme motorového vozidla predloženého žalobcom v konaní zo dňa 12.7.2017, v zmysle ktorej žalobca ako prenajímateľ prenechal motorové vozidlo Q. Z. k dočasnému užívaniu poškodenej C. D. v období nájmu od 12.7.2017 do 15.8.2017 s dohodnutou výškou nájomného 26,- eur plus 20 % DPH. Zo žalobcom predložených Zmlúv o postúpení pohľadávok v konaní vyplynulo, že 19.6.2017 bola uzatvorená medzi P. Q. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom zmluva o postúpení pohľadávky v zmysle § 524 OZ, podľa ktorej prehlásil postupca, že má voči dlžníkovi - v tomto konaní žalovanej pohľadávku vo výške 270,09 eur, ktorá suma predstavuje dlžníkom nezaplatenú časť faktúry servisu č. XXXXXX postupcovi, ktorá bola vystavená za prenájom náhradného motorového vozidla V. E. O.:Z., ktoré bolo poškodené v dôsledku poisťnej udalosti č. XXXXXXXXXXXX, pričom predmetom postúpenia je postúpenie pohľadávky 270,09 eur, čo predstavuje rozdiel medzi reálnou škodou (faktúra servisu) a škodou reálne zaplatenou dlžníkom (poisťovňou). Zmluvou o postúpení pohľadávok z 22.5.2017 uzatvorenou medzi postupcom P. Q. a spoločnosťou žalobcu v tomto konaní bola postúpená pohľadávka postupcu - poškodenej P.R. Q. voči dlžníkovi - Komunálnej poisťovni a.s. Bratislava vo výške 93,13 eur, ktorá suma predstavuje krátenú a nezaplatenú časť faktúry servisu č. Q., ktorá bola vystavená za opravu motorového vozidla V. E. O.:Z., ktoré bolo poškodené v dôsledku poisťnej udalosti č. XXXXXXXXXXXX. Predmetom postúpenia je rozdiel medzi reálnou škodou (faktúrou servisu) a škodou reálne zaplatenou dlžníkom (poisťovňou). V zmysle Zmluvy o postúpení pohľadávok predloženou žalobcom v konaní z 12.9.2017 bola postúpená pohľadávka postupcu C. D. voči postupníkovi - spoločnosti žalobcu v tomto konaní, voči dlžníkovi Komunálna poisťovňa a.s. Bratislava vo výške 533,02 eur, ktorá suma predstavuje krátenú a nezaplatenú časť faktúry servisu Q., ktorá bola vystavená za opravu motorového vozidla V. E. O.:Z. poškodenej v dôsledku poisťnej udalosti č. XXXXXXXXXXXX. Predmetom postúpenia je rozdiel medzi reálnou škodou, faktúrou servisu a škodou reálne zaplatenou dlžníkom (poisťovňou). Zo žalobcom predloženej Zmluvy o postúpení pohľadávok z 19.9.2017 vyplynulo, že jej predmetom bolo postúpenie pohľadávky medzi postupcom Zuzanou Ferkovou - poškodenou a postupníkom - spoločnosťou žalobcu v tomto konaní voči dlžníkovi - Komunálnej poisťovni, ktorá pohľadávka je pohľadávkou postupcu voči dlžníkovi Komunálna poisťovňa a.s. Vienna Insurance Group Bratislava vo výške 485,34 eur a táto predstavuje nezaplatenú časť faktúry servisu č. XXXXXX postupcovi, ktorá bola vystavená za prenájom náhradného motorového vozidla zapožičaného počas opravy motorového vozidla V. E. O.:Z., ktoré bolo poškodené v dôsledku poisťnej udalosti č. XXXXXXXXXXXX. W. predmetom postúpení je teda rozdiel medzi reálnou škodou (faktúra servisu) a škodou reálne zaplatenou dlžníkom (poisťovňou). Súd, vychádzajúc z § 442 ods. 1, § 797 ods. 2 OZ, § 11 ods. 6 písm. b) a § 15 Zák. č. 381/2001 Z.z., urobil záver, že poškodenej P. Q. L. C. D. vznikol nárok na náhradu poisťného plnenia v dôsledku vzniku škodových udalostí, ktorá skutočnosť nebola sporná, nakoľko žalovaná náhradu poisťného plnenia čiastočne plnila. V konaní žalobca preukázal výšku škody jednotlivými faktúrami, ktorými vyčíslil náklady na opravu poškodených motorových vozidiel, pričom tieto považoval za nevyhnutné pre navrátenie motorových vozidiel do pôvodného stavu pred škodovou udalosťou, ako aj vyúčtoval náklady nájmu počas nevyhnutnej doby nájmu náhradných motorových vozidiel poškodenými. Pokiaľ žalovaná v Oznámeniach o poisťnom plnení krátila náhradu výšky poisťného plnenia u poškodenej C. D. s odôvodnením, že priznala cenu za originálne náhradné

diely a primerané náklady na cenu práce pre neautorizovaný servis vo výške 20,- eur na normohodinu s DPH a primerané náklady na lakovací materiál a u poškodenej P. Q. krátila poistenie z dôvodu priznania nákladov za opravu motorového vozidla pri cene za normohodinu 20,- eur s DPH, ktorú cenu určila ako kalkuláciu pre neautorizovaný servis, žalovaná dôvodnosť tohto krátenia súdu v konaní ničím nepreukázala, nepredložila žiadne dôkazy o skutočnosti, že cena normohodiny účtovaná žalobcom je nadhodnotená a neobvyklá v danom regióne pre konkrétny typ motorového vozidla, pričom žalobca preukázal obdobnú cenu normohodiny za lakovacie a mechanické práce Cenníkom u iného autoservisu (Auto Gabriel). Poukázal na to, že autoservis je oprávnený dať si na jednotlivé náhradné diely svoje cenu a poisťovňa je povinná toto rešpektovať, nakoľko ceny náhradných dielov nemusia zodpovedať kalkulácii cien poisťovne, že ako správne poukázal žalobca v konaní, poškodené motorové vozidlo po oprave musí mať rovnaké kvalitatívne a funkčné parametre ako pred škodovou udalosťou. Urobil záver, že poškodeným vznikol nárok na náhradu skutočných nákladov na opravu motorového vozidla, pričom cena nákladov na opravu motorového vozidla sa u každého servisu odvíja od použitej technológie opravy a samotného vybavenia servisu. Žalovaná, ako vyplýva z Oznámenia poistnej udalosti zároveň krátila náhradu výšky poistného plnenia za náhradu prenájmu náhradných motorových vozidiel, u poškodenej C. D. s odôvodnením, že bola priznaná len doba 20 dní, teda nevyhnutná na opravu poškodeného motorového vozidla s odpočítaním prevádzkových nákladov počas doby prenájmu motorového vozidla, u poškodenej P. Q. krátenie nákladov odôvodnila znížením doby, za ktorú priznala cenu prenájmu z dôvodu uznania prenájmu iba počas doby nutnej opravy a s prihliadnutím na skutočnosť, že poistený nezodpovedá za prestoje, ktoré vznikajú nečinnosťou servisu, neodôvodneným predlžovaním opravy, insolventnosťou, nečinnosťou poškodeného a pod. Zároveň taktiež krátila poistné plnenie z dôvodu odpočtu za prevádzkové náklady vozidla počas prenájmu náhradného vozidla. Súd konštatoval, že žalovaná dôvody krátenia poistného plnenia uvedené v listoch o oznámení o poistnom plnení nijako nepreukázala, neuviedla, z čoho vychádzala pri posúdení doby nevyhnutnej na opravu poškodených motorových vozidiel, nepreukázala, že doba opravy bola predĺžená z dôvodu nečinnosti servisu alebo nedôvodným predlžovaním opravy, resp. insolventnosťou poškodených. Zároveň nedôvodné bolo krátenie výšky poistného plnenia za prenájom náhradných motorových vozidiel z dôvodu odpočtu prevádzkových nákladov vozidiel, keďže ako vyplýva z vyjadrení žalobcu, ako aj samotných zmlúv o nájme náhradných motorových vozidiel, náhrada prevádzkových nákladov vozidiel nebola predmetom zmlúv o nájme. Vychádzajúc z § 524, § 526 a § 39 OZ, za nedôvodné súd považoval tvrdenie žalovanej, že predmet zmlúv o postúpení pohľadávky predložených žalobcom v konaní je neurčitý, nejasný, nešpecifikovaný a z toho dôvodu neplatný, nakoľko z obsahu zmlúv o postúpení pohľadávok predložených žalobcom v konaní jasne vyplýva, že poškodené ako postupca postúpili na žalobcu ako postupníka svoju pohľadávku voči dlžníkovi - žalovanej Komunálnej poisťovni (teda nie svoj dlh voči žalobcovi), jasne definovali svoju vôľu postúpiť pohľadávku voči žalovanej, keď z bodu 2 článku 1 Zmluvy vyplýva, že predmetom zmlúv je postúpenie nezaplatenej pohľadávky predstavujúcej rozdiel medzi reálnou škodou (faktúrou servisu) a škodou reálne zaplatenou dlžníkom (poisťovňou). Zároveň z obsahu zmlúv o postúpení pohľadávok jednoznačne vyplýva aj výška postúpenej pohľadávky a dôvod vzniku pohľadávky - náklady na opravu poškodených motorových vozidiel, ktorých poškodenie vzniklo v dôsledku poistných udalostí, ktoré sú v zmluvách o postúpení pohľadávky špecifikované číslom poistnej udalosti, ako aj náhrady nákladov predstavujúcich cenu za prenájom náhradných motorových vozidiel zapožičaných počas opravy poškodených motorových vozidiel. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že takto špecifikované zmluvy o postúpení pohľadávky sú dostatočne jasné, určité a platné a žalobca v konaní preukázal svoju aktívnu legitímáciu. Nakoľko poškodeným vznikol nárok na náhradu poistného plnenia z uvedených dôvodov v celom rozsahu, pričom žalobca preukázal postúpenie pohľadávok poškodených na žalobcu platnými zmluvami o postúpení pohľadávok, súd považoval istinu uplatneného nároku žalobcu za dôvodný, preto súd žalobe v tejto časti vyhovel v celom rozsahu. Citujúc znenie § 517 ods. 1, 2 OZ a § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., poukázal na to, že úroky z omeškania podľa § 11 ods. 8 v spojení s § 11 ods. 6 Zák. č. 381/2001 Z.z. sankcionujú oneskorené prešetrenie a vybavenie poistnej udalosti, čo však nevyklučuje povinnosť poisťovateľa platiť úroky z omeškania za oneskorené plnenie a to aj v prípade, ak poisťovateľ povinnosť uvedenú v § 11 ods. 6 Zák. č. 381/2001 Z.z. splnil včas, teda skončil prešetrenie poistnej udalosti a vysvetlil odmietnutie poistného plnenia. Zdôraznil, že pokiaľ § 11 ods. 7 Zák. č. 381/2001 Z.z. okrem 15.dňovej lehoty na plnenie začínajúcej skončením prešetrenia poisťovateľa uvádza alternatívne aj možnosť plnenia poisťovateľa po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody, ide logicky o lehotu na plnenie v prípade nároku náhrady škody, ktorých výšku stanovuje až súd svojim konštruktívnym rozhodnutím (napr. nárok na zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia). Opačný výklad by stanovoval jednak striktnú 15.dňovú lehotu na plnenie začínajúce po skončení šetrenia poistnej udalosti a zároveň

by poisťovateľovi umožnil neplniť bez ohľadu na preukázanie nárokov poškodeného a s predpokladom, že poškodený si uplatní svoje nároky na súde a lehota na plnenie sa predĺži do doby právoplatného rozhodnutia súdu o výške nároku. Takýto výklad ust. § 11 ods. 7 Zák. č. 381/2001 Z.z. by bol zjavne rozporný. Na základe uvedeného uzavrel, že žalobcovi vznikol nárok na náhradu úrokov z omeškania v súlade s § 517 ods. 2 Obč. zák. po uplynutí 15 dní od oznámenia ukončenia šetrenia poisťnej udalosti, pričom žalovaná listom z 18.5.2017 oznámila, že 18.5.2017 bolo ukončené šetrenie poisťnej udalosti č. XXXXXXXXXXXX, ktorým oznámila krátenie poisťného plnenia z fakturovanej sumy 2064,62 eur na sumu 1971,49 eur, do omeškania s úhradou krátenej sumy poisťného plnenia 93,13 eur sa teda dostala od 3.6.2017 do zaplatenia. Listom zo 16.6.2017 oznámila, že 15.6.2017 bolo ukončené šetrenie poisťnej udalosti č. XXXXXXXXXXXX a krátila poisťné plnenie z fakturovanej sumy 1029,60 eur na sumu 759,51 eur, do omeškania s nepriznanou sumou 270 eur sa teda dostala od 1.1.2017. Listom z 5.9.2017 oznámila ukončenie šetrenia poisťnej udalosti Č.. XXXXXXXXXXXX ku dňu 4.9.2017, pričom v zmysle oznámenia krátila poisťné plnenie z fakturovanej sumy 2866,14 eur na sumu 2272,38 eur, po odčítaní dlžného poisťného 30,37 eur. Úhradou dlžnej sumy zostatku nepriznaného poisťného plnenia vo výške 533,02 eur sa teda dostala do omeškania od 20.9.2017 do zaplatenia. Listom zo 14.9.2017 žalovaná oznámila, že 13.9.2017 bolo ukončené šetrenie poisťnej udalosti Č.. XXXXXXXXXXXX, ktorým oznámila krátenie poisťného plnenia z fakturovanej sumy 1060,80 eur na sumu 576,46 eur, do omeškania s nepriznanou náhradou poisťného plnenia vo výške 485,34 eur sa teda dostala od 29.9.2017 do zaplatenia. Na základe uvedeného súd priznal žalobcovi nárok na zákonný úrok z omeškania v súlade s cit. zák. ust. odo dňa omeškania s jednotlivými neuhradenými sumami poisťného plnenia do zaplatenia. Nakoľko žalobca mal v konaní plný úspech vo veci, súd v súlade s § 255 ods. 1, 2 C.s.p. rozhodol, že žalobca má voči žalovanej právo na náhradu trov konania v celom rozsahu.

3. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaná z odvolacích dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. f) a h) C.s.p. t.j., že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

4. Tvrdila, že rozsudok je nesprávny, nezákonný a arbitrárny, že je výsledkom zjavnej svojvôle súdu a trpí nepreskúmateľnosťou. Namietala, že súd sa nedostatočným a nesprávnym spôsobom vysporiadal so samotnou aktívnou vecnou legitimáciou žalobcu. Poukázala na doposiaľ vykonané dokazovanie, ktoré dôkazy boli vyhodnotené v odôvodnení rozhodnutia súdu. Z uvedeného jej vyplynulo, že poškodení postúpili tzv. pohľadávku, ktorú mali voči nej, ktoré však vyplývajú z ich záväzkov voči žalobcovi, čo v konečnom dôsledku znamená, že postúpili pohľadávku, ktorá predstavuje ich záväzok a nie pohľadávku, čo v konečnom dôsledku je v rozpore s § 524 ods. 1 Obč. zák. a z uvedeného vyplýva, že žalobca nemôže byť aktívne vecne legitimovaný subjekt. Tvrdila, že v zmluve o postúpení pohľadávky absentuje konkrétny prejav vôle poškodených ako postupcov, týkajúci sa postúpenia samotných pohľadávok na žalobcu, že ich predmet je rozporuplný, nejasný a presne nešpecifikovaný. Z textu postúpenia vyplýva, že poškodení postupujú svoju pohľadávku, pričom z obsahu zmluvy o postúpení pohľadávky vyplýva, že tieto pohľadávky predstavujú záväzok poškodených vyplývajúci z faktúr, čo zakladá absolútnu neplatnosť zmlúv o postúpení pohľadávky. Ďalej namietala, že aj priznané úroky z omeškania sú v rozpore s ustálenou judikatúrou s odkazom na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 3Cdo/145/2017 z 22.11.2018, podľa ktorého povinnosť zaplatiť úroky z omeškania vzniká až doručením právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody, že sa mohla do omeškania dostať až v prípade nesplnenia si povinnosti, ktorá bola uložená právoplatným rozhodnutím zaplatiť žalobcovi súdom priznanú náhradu škody. Navrhla rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

5. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu, o. i., uviedol, že žalovaná uvádza v podanom odvolaní odvolacie dôvody, avšak neuvádza, v čom spočíva naplnenie týchto jednotlivých odvolacích dôvodov, že nestačí len poukázať na existenciu zákonných odvolacích dôvodov a je nevyhnutné, aby strana sporu, ktorá rozhodnutie súdu prvej inštancie napadla, uviedla, na základe akých konkrétnych skutočností a akým spôsobom došlo k naplneniu ním uvádzaných odvolacích dôvodov a že aplikácia odvolacích dôvodov tak musí byť odôvodnená a preukázaná. Odkázal na vyhodnotenie žalovanou uvádzanej argumentácie a dôkazov súdom v bode 15., 17. a 18. rozsudku, z odôvodnenia ktorého citoval. Poukázal na to, že žalovaná aj napriek všetkým skutočnostiam, ktoré uviedol súd v napádanom rozhodnutí, ktoré neustále namietal aj žalobca, sa k týmto napádaným skutočnostiam nevyjadřila jednak ani v konaní pred súdom I. inštancie a nevyjadřila sa k nim ani v podanom odvolaní. Ani na uskutočnenom pojednávaní vo veci 17.10.2019 pojednávanie vo veci na svoju procesnú obranu neuviedla žiadne skutočnosti,

dôkazy, ktorými by vyvrátila žalobcom uplatňovaný nárok. Odvolanie žalovanej je založené na tých istých skutočnostiach, dôkazoch, na ktorých zakladala žalovaná svoju procesnú obranu v konaní pred súdom prvej inštancie, ktorá bola vyhodnotená ako neúčinná a protizákonná. Žalovaná bola v priebehu konania pred súdom I. inštancie procesne pasívna, nevyjadrila sa k žalobcom namietaným skutočnostiam a k predmetným skutočnostiam sa nevyjadrila ani vo veci na uskutočnenom pojednávaní dňa 17.10.2019. Žalovaná tak v súlade s platnou právnou úpravou v CSP neuniesla dôkazné bremeno ňou tvrdených skutočností, čoho následkom bol v absolútnom súlade s platnou právnou úpravou jej neúspech v spore. Žalovaná sa nevyjadrila ku skutočnostiam uvádzaných žalobcom v konaní týkajúcich sa krátenia poistného plnenia, čím v sa v zmysle §151 ods. 1 CSP tieto skutočnosti uvádzané žalobcom stalo skutočnosťami nespornými v predmetnom konaní. Následne v podanom odvolaní uvádza, že má za to, že súd I. inštancie sa nevysporiadal so skutočnosťami, ktorých zohľadnenie je nevyhnutné pre právne posúdenie veci a rozhodol na základe nepodloženej právnej konštrukcie, ktorú navyše nedostatočne odôvodnila. Žalovaná sa tak snaží svoju procesnú pasivitu zakryť za nesprávne právne posúdenie veci konajúcim súdom a nedostatočné zistenie skutkového stavu. Sám súd I. inštancie žalovanú na uskutočnenom pojednávaní oboznámil so spornými a nespornými skutočnosťami, s predbežným právnym názorom, v zmysle ktorého bola žalovanou uplatňovaná námietka neplatnosti zmlúv o postúpení pohľadávok, námietky aktívnej vecnej legitímácie za nedôvodné. Žalovaná aj napriek uvedenému zotrvala na svojej argumentácii spočívajúcej v namietaní neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky a vo veci nepredložila žiadne nové dôkazy, ktorými by zhojila svoju dôkaznú núdzu, keďže žiadnymi takými dôkazmi ani nedisponovala a nedisponuje. Žalovaná tak nemôže byť „odmeňovaná“ za svoju procesnú pasivitu a argumentum a contrario žalobca nemôže byť postihovaný za svoju procesnú aktivitu, keď nahradil žalovanú v šetrení poistnej udalosti, predložil dôkazy, aktívne sa vyjadroval k žalovanou namietaným skutočnostiam ako písomne, tak aj na uskutočnenom pojednávaní, teda nahrádzal žalovanú v jej povinnosti unesenia bremena tvrdeného. Žalobca v konaní preukázal výšku škody jednotlivými faktúrami za opravu, pričom náklady v nich predstavovali len náklady ktoré bolo nutné vynaložiť na uvedenie vozidla do stavu vakom bolo pred škodovou udalosťou. Žalobca taktiež vyúčtoval len náklady na nájom náhradného vozidla počas nevyhnutnej doby opravy poškodených motorových vozidiel. Súd prvej inštancie taktiež vo svojom rozhodnutí správne konštatoval, že žalovaná ničím nepodložila svoje tvrdenia o neprimeranosti ceny za 1 NH prác, ktorú určil žalobca pri oprave poškodených vozidiel a taktiež ako určil primerané náklady na lakovací materiál. Taktiež súd prvej inštancie správne vo svojom rozhodnutí konštatoval, že poistné plnenie za prenájom náhradných vozidiel poškodených bolo krátené nedôvodne, keďže žalovaná dôvody krátenia nijakým spôsobom nepreukázala, nepreukázala, že doba opravy bola predĺžená z dôvodu nečinnosti servisu alebo nedôvodným predlžovaním opravy. Zastával názor, že súd I. inštancie svoje rozhodnutie v predmetnej veci náležite odôvodnil, poukázal na stranami uvádzané a namietané skutočnosti, uviedol, ktorými dôkazmi sa zaoberal, na základe akých skutočností a akými úvahami sa pri hodnotení vo veci vykonaných dôkazov zaoberal, pričom svoje závery odôvodnil s poukazom na platnú právnú úpravu a aj príslušné zmluvné dokumenty, ktoré sa aplikujú na poistný vzťah medzi žalobcom a žalovanou. Súd I. inštancie rozhodol správne, keď žalobcovi zároveň priznal úrok z omeškania, lebo ako správne uvádza v bodoch 20. a 21. svojho rozhodnutia žalovaná nekrátila poistné plnenie zákonne, a teda s jeho vyplatením oprávnenej osobe sa tým dostala do omeškania, porušila svoju povinnosť peňažnej povahy a teda súd priznal žalobcovi na úrok z omeškania podľa § 517 Obč. zák.. Súd prvej inštancie správne uviedol, že žalovaná je povinná platiť úroky z omeškania aj v prípade ak si splní povinnosť podľa §11 ods. 6 Zák. o PZP, avšak neposkytla poškodenému celé poistné plnenie, na ktoré mu vznikol nárok v lehote 15 dní od skončenia šetrenia poistnej udalosti, teda sa dostane do omeškania so splnením si svojej peňažnej povinnosti. Zdôraznil, že závery v Rozsudku Najvyššieho súdu SR 3Cdo/145/2017 z 22.11.2018 nemožno aplikovať na predmetný prípad aj z toho dôvodu, že žalobca si neuplatnil úrok z omeškania podľa špeciálnej právnej normy - zákona o PZP. Z citovanej právnej vety v rozsudku Najvyššieho súdu SR zároveň vyplýva, že Najvyšší súd SR sa v predmetnom rozsudku vôbec nezaoberal skutočnosťou, či žalobca má alebo nemá nárok na zaplatenie úrokov z omeškania podľa § 517 ods. 2 OZ, t.j. za nesplnenie peňažnej povinnosti, ale vo svojich úvahách sa venuje len úroku z omeškania podľa § 11 ods. 8 zákona o PZP. Najvyšší súd SR teda nevyúlčil aplikáciu úrokov z omeškania podľa § 517 ods. 2 OZ v prípade omeškania s poskytnutím peňažného plnenia. Z rozsudku Najvyššieho súdu SR z 22. 11. 2018, sp. zn. 3Cdo/145/2017 ďalej vyplýva, že § 11 ods. 8 zákon o PZ sa viaže na splnenie výlučne nepeňažnej povinnosti, resp. zákon o PZP upravuje iba úrok z omeškania pri nesplnení nepeňažnej povinnosti. Pri nesplnení peňažnej povinnosti sa tak má aplikovať § 517 ods. 2 Obč. zák. ako zákona lex generalis

zo začiatkom plynutia lehoty od ukončenia šetrenia, tj. splnenia nepeňažnej povinnosti. Ak by pripustili závery Najvyššieho súdu SR v rozsudku sp. zn. 3Cdo/145/2017 z 22.11.2018, nastala by absurdná situácia, kedy by žalobcovia (poškodení) mali nárok na zaplatenie úroku z omeškania priamo od škodcov podľa § 517 ods. 2 OZ, t.j. za nesplnenie peňažnej povinnosti riadne a včas, ale voči poisťovateľovi by titulom uplatnenia nároku z PZP takýto nárok nemali. V prípade aplikácie daného rozsudku, by tak došlo k popretiu povinného zmluvného poistenia, podstatou ktorého je právo poisteného, aby poisťovňa za neho uhradila poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody na motorovom vozidle, ktorú spôsobil poistený. Zároveň v prípade aplikácie rozsudku Najvyššieho súdu SR, by došlo k diskriminácii dlžníkov odlišných od poisťovní, kedy by došlo k zvýhodneniu poisťovateľov (poisťovní) na úkor ostatných dlžníkov, ktorý by boli na rozdiel od poisťovateľov zaviazaní zaplatiť úroky z omeškania od momentu kedy sa dostali do omeškania s plnením peňažného dlhu. Uvedený výklad jednoznačne nie je zámerom zákonodarcu. Poukázal na to, že úroky z omeškania majú povahu sankcie (sankčné úroky) za omeškanie dlžníka so splnením záväzku (§ 517 ods. 2 Obč. zák. a § 369 Obch. zák.). Ak by pripustili závery v rozsudku Najvyššieho súdu SR, neexistovala by žiadna sankcia pre poisťovňu v prípade, ak by neposkytla peňažné plnenie riadne a včas, čo by malo za následok aj nárast počtu súdnych konaní a zaťaženia súdov súdnymi konaniami voči poisťovňam. Navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť a zaviazat' žalovanú na úhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

6. Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. - na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods. 1, 2 C.s.p. a rozsudok ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p., lebo súd úplne zistil skutkový stav vecí, správne ho právne posúdil, odôvodnenie rozsudku má podklad v zistení skutkového stavu a odvolací súd sa s jeho odôvodnením v celom rozsahu stotožňuje a na jeho dôvody aj odkazuje, lebo sú správne a presvedčivé.

7. Žalovaná v odvolaní uplatnila odvolacie dôvody uvedené v § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) C.s.p., t.j., že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (arbitrárne rozhodnutie), že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, a že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia vecí.

8. Ani jeden z uvedených odvolacích dôvodov nie je daný.

9. Odvolací dôvod uvedený v § 365 ods. 1 písm. b) C.s.p., t.j., že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces nebol zistený.

10. Žalovaná bezdôvodne vytýka súdu nepreskúmateľné, nedostatočne odôvodnené rozhodnutie, v dôsledku ktorého postupu jej mal znemožniť realizáciu práv strany sporu, ktorá dosiahla takú intenzitu, ktorá odôvodňuje záver o tom, že celé konanie sa nejaví ako spravodlivé.

11. Podľa § 220 ods. 2 C.s.p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

12. Rozhodnutie a odôvodnenie rozsudku spĺňa všetky predpoklady vyžadované v § 220 ods. 2 C.s.p., jeho odôvodnenie je presvedčivé, nie je možné mu vytknúť nepreskúmateľnosť, tak ako to tvrdí žalovaná v odvolaní.

13. Odvolací dôvod týkajúci sa chyby v zisťovaní skutkového stavu vecí, spočívajúci v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre rozhodnutie súdu prvej inštancie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne lebo nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho

posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 C.s.p. a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán sporu alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 C.s.p.

14. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku jednoznačne vyplýva, že súd vzal do úvahy iba skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, resp. vyšli počas konania najavo a neopomenul žiadnu skutočnosť, ktorá z vykonaných dôkazov vyplynula, resp. vyšla počas konania najavo, jeho skutkové zistenia nie sú založené na chybnom hodnotení dôkazov, nie je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán sporu alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti a výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo bolo zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 C.s.p.

15. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie). O mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny právny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne závery o právach a povinnostiach strán sporu).

16. Súd použil správny právny predpis, správne ho aj vyložil a na daný skutkový stav ho i správne aplikoval, t. zn. z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil správne závery o právach a povinnostiach strán sporu.

17. Súd prvej inštancie sa dostatočne a správne vysporiadal s aktívnou legitimáciou žalobcu na vedenom spore, ktorá mu vyplynula zo zmlúv o postúpení pohľadávok medzi poškodenými a žalobcom tak, ako to bolo presvedčivo zdôvodnené a vysvetlené z rozhodnutí súdu. Podstatou poistenia je prenos finančných dopadov rizika z jeho nositeľa na iný subjekt (poisťovňu), a nárok na náhradu škody vzniká okamihom vzniku škody a neviaže sa na vykonanie opravy motorového vozidla.

18. Predmetné zmluvy o postúpení pohľadávok majú všetky náležitosti zmluvy o postúpení pohľadávky. K výhradám žalovanej uvedeným v odvolacom konaní je potrebné poukázať na to, že je potrebné rozlišovať vzťah poškodeného a žalovaného a vzťah poškodeného a žalobcu ako autoservisu, že predmetom tohto konania je nárok na krátenú náhradu škody z poistnej udalosti postupcu, ktorý tento nárok postúpil na žalobcu, t.j., že predmetom konania je vzťah poškodených a žalovanej, a že iba zhodou okolností servis vykonávajúci opravu a žalobca, ktorý nadobudol pohľadávku, je tá istá osoba, čím právne postavenie žalovanej sa postúpením pohľadávky nijako nezmenilo. Je potrebné zdôrazniť, že pre toto konanie je irelevantné, či pohľadávka autoservisu (a zároveň žalobcu) bola poškodeným uhradená, lebo žalovaná tento vzťah nemá právo spochybňovať alebo doň vstupovať, keďže sa koná o pohľadávke poškodených voči žalovanej, ktorá vznikla momentom vzniku poistnej udalosti, ktorá bola postúpená žalobcovi. Odvolací súd dodáva, že zmluvy o postúpení pohľadávok spĺňajú všetky zákonné ust. § 524 Obč. zák., označenie účastníkov zmluvy, t.j. postupcu a postupníka, identifikáciu pohľadávky tak, aby nebola zameniteľná s inou pohľadávkou postupcu proti rovnakému dlžníkovi, aby medzi zmluvnými stranami nevznikli pochybnosti o tom, aká pohľadávka, ako a kedy bola postúpená. Odvolací súd odkazuje napr. na závery Krajského súdu v Košiciach uvedené v rozsudku 3Cob/31/2018 z 24.9.2018 v obdobnej právnej veci voči žalovanej, v ktorom vyslovil právny názor vo vzťahu k žalovanej namietanému postúpeniu pohľadávky poškodeného na autoservis, že je právne bezvýznamné, že k postúpeniu pohľadávky (poistné plnenie) došlo poškodeným na servis, ktorý opravu vykonal. Nemožno sa stotožniť s názorom žalovanej, že postúpené pohľadávky predstavujú záväzok poškodeného vyplývajúci z faktúry. Zo znenia § 15 zák. č. 381/2011 Z.z. o povinnom poistení

zodpovednosti za škodu spôsobenú motorovým vozidlom (priamy nárok poškodeného) vyplýva, že náhradu škody uhradza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať. Z cit. ust. vyplýva, že priamo poškodený má nárok na náhradu škody voči poisťovateľovi, t.j. voči žalovanej, že tento nárok mohol v zmysle predmetnej zmluvy o postúpení pohľadávky postúpiť následne na servis, v tomto prípade žalobcu.

19. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s dôvodmi rozhodnutia vo vzťahu k priznanému úroku z omeškania (aplikujúc § 11 ods. 7 zák. č. 381/2001 Z.z.), že žalovaná sa dostala do omeškania, počítajúc ukončenie šetrení poisťných udalostí. Odvolací súd sa stotožňuje v celom rozsahu so záverom súdu, že z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že poškodenej P. Q. L. C. D. vznikol nárok na náhradu poistného plnenia v dôsledku vzniku škodových udalostí, ktorá skutočnosť nebola sporná, nakoľko žalovaná náhradu poistného plnenia čiastočne plnila, že žalobca preukázal výšku škody jednotlivými faktúrami, ktorými vyčíslil náklady na opravu poškodených motorových vozidiel, pričom tieto považoval za nevyhnutné pre navrátenie motorových vozidiel do pôvodného stavu pred škodovou udalosťou, ako aj vyúčtoval náklady počas nájmu a počas nevyhnutnej doby nájmu náhradných motorových vozidiel poškodeným. Rovnako sa stotožňuje aj so záverom, že pokiaľ žalovaná v oznámeniach o poistnom plnení krátila náhradu výšky poistného plnenia u poškodenej Zuzany Ferkovej s odôvodnením, že žalovanej priznal cenu za originálne náhradné diely a primerané náklady na cenu práce pre neautorizovaný servis vo výške 20,- eur na normohodinu s DPH a primerané náklady na lakovací materiál a u poškodenej P.R.E. Q. krátil poistenie z dôvodu priznania nákladov za opravu motorového vozidla pri cene za normohodinu 20,- eur s DPH, ktorú cenu určil ako kalkuláciu pre neautorizovaný servis, že žalovaná dôvodnosť tohto krátenia súdu v konaní ničím nepreukázala, že nepredložila žiadne dôkazy o skutočnosti, že cena normohodiny účtovaná žalobcom je nadhodnotená a neobvyklá v danom regióne, pre konkrétny typ motorového vozidla, pričom žalobca preukázal obdobnú cenu normohodinu za lakovacie a mechanické práce cenníkom u iného autoservisu (Auto Gabriel s.r.o.), že autoservis je oprávnený dať si na jednotlivé náhradné diely svoju cenu a poisťovňa je povinná toto rešpektovať, nakoľko ceny náhradných dielov nemusia zodpovedať kalkulácii cien poisťovne, že poškodením vznikol aj nárok na náhradu skutočných nákladov na opravu motorového vozidla, pričom cena nákladov na opravu motorového vozidla sa u každého servisu odvíja od použitej technológie opravy a samotného vybavenia servisu. Rovnako sa stotožňuje so záverom súdu ohľadom uplatnených nákladov poškodenými za prenájom motorového vozidla ako náhradného motorového vozidla, že žalovaná dôvody krátenia poistného plnenia uvedené v listoch o oznámení o poistnom plnení súdu nijako nepreukázala a neuviedla, z čoho vychádzala pri posúdení doby nevyhnutnej na opravu poškodených motorových vozidiel, že nepreukázala, že doba opravy bola predĺžená z dôvodu nečinnosti servisu alebo nedôvodným predlžovaním opravy, resp. insolventnosťou poškodení. Rovnako je správny záver súdu, že nedôvodné bolo krátenie výšky poistného plnenia za prenájom náhradných motorových vozidiel, z dôvodu odpočtu prevádzkových nákladov vozidiel, keďže náhrada týchto nákladov vozidiel nebola predmetom zmlúv o nájme.

20. Odvolací súd odkazuje na správne závery uvedené súdom v odôvodnení rozsudku vo vzťahu k uplatnenému úroku z omeškania podľa § 517 ods. 2 OZ. Poukazuje aj na obdobnú súdnu prax, ktorá bola vo vzťahu k omeškaniu plnenia s poistným plnením posudzovaná napr. v rozhodnutiach Krajského súdu v Košiciach a to rozsudku sp.zn. 3Co/335/2017 z 22.11.2018 a 4Cob/31/2018 z 28.07.2018 a Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 3C/193/2015 z 27.04.2017. V uvedených rozhodnutiach bol vyslovený aj právny záver, že zákonná povinnosť zaplatiť veriteľovi úroky z omeškania vyplývajúce z § 517 ods. 2 OZ vznikne vždy aj v tom prípade, ak poisťovateľ nevyplatí bezdôvodne plnenie v lehote podľa § 11 ods. 7 zákona a to bez ohľadu na to, či porušil alebo neporušil povinnosti vyplývajúce z § 11 ods. 6 zákona o povinnom zmluvnom poistení. Rovnako zo súdnej praxe vyplynulo, že z § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. vyplýva nepochybne povinnosť poisťovateľa plniť v stanovenej lehote, teda do 15 dní po skončení šetrenia škodovej udalosti, že uplynutím tejto lehoty sa poisťovateľ dostane do omeškania plniť povinnosť riadne a včas a keďže ide o meškanie s splnením peňažného dlhu, má poškodený právo požadovať od poisťovateľa popri plnení aj úroky z omeškania (§ 517 ods. 2 OZ). Odvolací súd v týchto prípadoch zastáva názor, že ust. § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. má povahu sankcie za nesplnenie povinnosti uvedenej v § 11 ods. 6 cit.zák. poisťovateľov a má pôsobiť aj preventívne na to, aby poisťovateľ prešetril škodovú udalosť a oznámil poškodenému výsledok tohto šetrenia a rozsah poistného plnenia v určenej lehote. Pokiaľ poisťovateľ oznámil v zákonnej lehote, že nebude plniť, prípadne, že plniť len čiastočne, nezbavuje ho to povinnosti - v prípade úspechu poškodeného

v súdnom konaní, zaplatiť poškodenému aj úroky z omeškania, lebo svoju povinnosť riadne prešetriť škodovú udalosť a plniť v zákonnej lehote t.j. v lehote 15 dní po skončení prešetrenia škodovej udalosti, nespľnil. Pokiaľ poisťovňa nespľní svoj záväzok riadne a včas t.j., neposkytne poisťné plnenie v lehote splatnosti určenej zákonom (otázka splatnosti poisťného plnenia je upravená v § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z.), dostáva sa do omeškania, čo znamená popri poisťnom plnení požadovať aj úroky z omeškania, ktorý základ je daný v § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Je potrebné poukázať na to, že povinnosť platiť úroky z omeškania, ktorá je upravená v § 11 ods. 8 cit.zák. je síce na mieste, ale toto ustanovenie zákona upravuje výlučne následky nesplnenia povinností podľa ods. 6 tohto zákonného ust., t.j., sankcionuje neskoré prešetrenie a vybavenie poisťnej udalosti, avšak nezbavuje poisťovňu povinnosti platiť úroky z omeškania za oneskorené plnenie podľa § 517 ods. 2 OZ a to i v prípade, ak poisťovňa svoje povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 splnila včas t.j., skončila prešetrenie poisťnej udalosti alebo poskytla poškodenému písomné vysvetlenie o odmietnutí poisťného plnenia. Odvolací súd zastáva názor, že práve poisťovňa musí znášať následky nesprávneho posúdenia svojej povinnosti poskytnúť poisťné plnenie. Žalovaný ako poisťovňa má nielen nepeňažnú povinnosť posúdiť nárok poškodeného (vykonať riadne šetrenie) v trojmesačnej lehote od oznámenia škodovej udalosti a v tejto lehote aj skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jej povinnosti, ktorej nesplnenie je sankcionované úrokmi z omeškania podľa ust. § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z., ale má aj (peňažnú) povinnosť na plnenie poškodenému. Pri výklade ust. § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. v znení novely vykonanej zákonom č. 430/2003 Z.z. účinným od 1.11.2003 nie je možné opomenúť tú skutočnosť, že novelizácia zákona č. 381/2001 Z.z. vychádza primárne z právnych predpisov Európskej únie a zákon priamo odkazuje (bod 5 prílohy zákona) na Smernicu 2000/26/ES Európskeho parlamentu a Rady zo 16. mája 2000 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel a o zmene a doplnení Smerníc Rady č. 73/239/EHS a 88/357/EHS (tzv. štvrtá smernica o poistení motorových vozidiel). Podľa úpravy v bode 19 Preambuly citovanej smernice „okrem týchto sankcií je vhodné zaviesť povinnosť platenia úrokov z výšky náhrady stanovenej poisťovňou alebo súdom poškodenej osobe, ak sa plnenie nerealizovalo v zmienenej predpísanej lehote; ak má členský štát platné vnútroštátne predpisy, ktoré obsahujú požiadavku platenia úroku z omeškania, toto ustanovenie sa môže vykonať odkazom na tieto predpisy“. Vnútroštátne právne predpisy je potrebné vykladať s prihliadnutím na účel noriem únieového práva prenesený do vnútroštátneho práva, preto súd aj pri interpretácii dotknutých zákonných ustanovení vo vzťahu k úrokom z omeškania v režime zákona č. 381/2001 Z.z., sa má usilovať v najvyššej možnej miere o taký výklad, ktorý je v súlade so zmyslom a cieľom predpokladaným citovanou smernicou. Podľa názoru odvolacieho súdu pri reštriktívnom výklade zákona č. 381/2001 Z.z., ak zákon by mal sankcionovať úrokmi z omeškania výlučne nesplnenie peňažnej povinnosti poisťovateľa, účel smernice a požiadavka eurokonformného výkladu vnútroštátneho práva, nie sú naplnené. Je teda potrebné zvoliť taký výklad, ktorý umožní sankcionovať poisťovateľa úrokmi z omeškania nielen pre nesplnenie povinností uložených mu v súvislosti so šetrením poisťnej udalosti v zmysle ust. § 11 ods. 6 písm. a), b) zákona č. 381/2001 Z.z., ale i pre nesplnenie nadväzujúcej (peňažnej) povinnosti poisťovateľa po skončení vyšetrovania poisťnej udalosti plniť poisťné plnenie v zákonnej lehote (ustanovenej v ust. § 11 ods. 7 zákona) v prípade opodstatnených a riadne preukázaných nárokov na náhradu škody. Toto vnútroštátne právo umožňuje. Ust. § 1 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z. totiž odkazuje okrem iného aj na použitie Občianskeho zákonníka, pokiaľ to samotný zákon č. 381/2001 Z.z. nevylučuje. Nie je teda žiadna prekážka (zákon č. 381/2001 Z.z. to nevylučuje) aplikovať v prípade omeškania poisťovateľa s peňažným plnením ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pričom ust. § 11 ods. 8 zákona č. 381/2011Z. z. sa ako lex specialis uplatní len v prípade osobitného typu omeškania, a to omeškania so splnením povinností upravených v ust. § 11 ods. 6 tohto zákona. Takýto výklad je plne v súlade s účelom citovanej smernice. Nesprávnym výkladom by totiž bolo možné dospieť k absurdným záverom, že poisťovateľ by uvedením akéhokoľvek dôvodu (nejasného, neurčitého aj absurdného či protiprávneho) a jeho oznámením poškodenému podľa ust. § 11 ods. 6 písm. b) zákona č. 381/2001 Z. z. mohol týmto spôsobom odmietnuť a zdržiavať plnenie v prípade riadne preukázaných nárokov na náhradu škody poškodeným, ako je tomu aj v posudzovanom prípade, a vyhýbať sa tak plneniu svojej základnej povinnosti (koncipovanej v § ust. 1 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z.) poskytnúť poškodenému plnenie náhrady škody, a to bez akýchkoľvek právnych následkov a sankcionovateľnosti tohto konania. Odvolací súd považuje za dôležité v tejto súvislosti pripomenúť, že základným účelom a zmyslom zákona č. 381/2001 Z.z. je okrem iného včasné poskytnutie spravodlivej náhrady škody spôsobenej osobám poškodeným prevádzkou motorových vozidiel a posilnenie zodpovednosti poisťovateľa za poskytnutie plnenia v prípade riadne preukázaného nároku na náhradu škody.

21. Z uvedeného dôvodu bolo potrebné rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

22. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. a úspešnému žalobcovi bola priznaná náhrada trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

23. Výsledok hlasovania - pomer hlasov : 2:1 (§ 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).